

HOVEDFUNN

EuKids online-undersøkelsen

Denne rapporten presenterer totalresultatene fra en **ny og unik studie** utviklet og gjennomført av forskernetverket i prosjektet *EU Kids Online*, etter strenge vitenskapelige kriterier. Undersøkelsen er finansiert av Europakommisjonens *Safer Internet Programme* som et ledd i å styrke kunnskapsgrunnlaget for utviklingen av politikk og tiltak for å sikre en tryggere bruk av Internett.

Et tilfeldig, stratifisert utvalg av 25.142 barn i alderen 9-16 år som bruker Internett samt en av deres foreldre, ble intervjuet vår/sommer 2010 i 25 europeiske land.

Undersøkelsen har stilt spørsmål om følgende risikoer på Internett: pornografi, mobbing, å motta meldinger med seksuelt innhold, nettkontakt med andre man ikke tidligere har møtt ansikt til ansikt, fysiske møter med kontakter man kun kjenner fra nettet, potensielt skadelig brukergenerert innhold, og misbruk av personlig informasjon.

I denne rapporten vil ordet **'barn'** referere til **europiske barn i alderen 9-16 år som bruker Internett**. Å 'bruke Internett' inkluderer alle tekniske plattformer barna bruker for å koble seg til Internett med, og er uavhengig av på hvilket sted de bruker Internett.

Bruk og aktiviteter på Internett

Bruken av Internett er sterkt etablert i barns hverdagsliv: 93% av alle barn mellom ni og 16 år bruker Internett ukentlig (60% bruker Internett hver dag eller nesten hver dag).

Barn starter å bruke Internett tidlig – gjennomsnittsalderen for førstegangsbruk av Internett er syv år i Sverige og Danmark og åtte år i en rekke nordeuropeiske land. Ser vi Europa samlet vil 1 av 3 9-10-åringene som bruker Internett gjøre dette daglig, mens 80% av alle 15-16-åringene som bruker Internett gjør dette daglig.

Det vanligste stedet å bruke Internett fra er hjemme (87%), fulgt av **skolen** (63%). 49%

bruger Internett fra rommet sitt, mens 33% er på Internett via mobiltelefon eller en annen håndholdt teknologi. **Bruk via håndholdt teknologi er klart vanligst blant norske barn**, deretter følger svenske, irske og britiske barn (flere enn 1 av 5).

Barn gjør en rekke ulike og potensielt fordelaktive ting på Internett: 9-16-åringene bruker Internett til skolearbeid (85%), å spille spill (83%), se på filmklipp (76%) og sende lynmeldinger til andre (62%). Mindre vanlig er å publisere bilder (39%) eller meldinger (31%), bruke webkamera (31%), bruke fildelingssider (16%), eller blogge (11%).

59% av 9-16-åringene har en profil på et sosialt nettverk. Dette inkluderer 26% av 9-10-åringene, 49% av 11-12-åringene, 73% av 13-14-åringene og 82% av 15-16-åringene. Sosiale nettverkssider er mest populære i Nederland (80%), Litauen (76%) og Danmark (75%) og minst i Romania (46%), Tyrkia (49%) og Tyskland (51%).

Av de som bruker sosiale nettverk har 26% en offentlig profil. Flest barn har en offentlig profil på et sosialt nettverk i Ungarn (55%), Tyrkia (46%) og Romania (44%); 29% av alle europeiske barn har flere enn 100 kontakter/venner i sitt sosiale nettverk, de fleste har færre.

Av de som bruker sosiale nettsteder har 43% en privat profil, slik at bare venner kan se den. Ytterligere 28% av barna har en delvis privat profil slik at venner av venner og nettverk kan se profilen.

Digitale ferdigheter

Det er sannsynlig at **mer bruk gir høyere digital kompetanse, dømmekraft og tryggere bruk.**

En av tre 9-16-åringene (36%) mener at påstanden "jeg vet mer om Internett enn foreldrene mine" er 'veldig sann' for dem, 1 av 3 (31%) sier dette er 'litt sant' for dem og 1 av 3 (33%) mener dette ikke er sant når det gjelder dem.

Yngre barn har færre ferdigheter og mindre selvtilitt når de bruker Internett. Men, de fleste 11-16-åringene kan blokkere meldinger fra noen de ikke ønsker å ha kontakt med (64%) eller finne råd om trygg bruk på nettet (64%). Omtrent halvparten kan endre personverninnstillinger på en sosial nettverksprofil (56%), sammenlikne websider for å vurdere kvaliteten på dem (56%) eller blokkere søppelpost (spam) (51%).

Risiko og skadelighet

Risiko leder ikke nødvendigvis til skade, i følge barna. Barn som bruker Internett ble spurt om de hadde erfart noen av en rekke risikosituasjoner knyttet til Internett, og om de hadde blitt opprørt av slike situasjoner. Opprørt ble definert som *noe som barnet følte var ekkelt/ubehagelig, at de ble lei seg eller følte de ikke burde ha sett.* Funnene varierer med barna (for eksempel alder og kjønn), land og risikotype, så en generalisering må gjøres med varsomhet.

12% av alle Europeiske barn mellom 9 og 16 år sier at de har blitt opprørt eller lei seg av noe på Internett. Dette inkluderer 9% av de mellom 9 og 10 år. De fleste barn har ikke blitt opprørt eller lei seg av noe på Internett.

Risikoer blir ikke nødvendigvis oppfattet som problematisk eller sårende av barna. For eksempel er det å **se seksuelle bilder eller motta seksuelle meldinger via Internett** erfart av ett av åtte barn, men det blir generelt ikke oppfattet som skadelig, og blir rapportert som problematisk bare av et fåtall av barna som har blitt eksponert for slikt materiale.

Derimot er det å **bli mobbet på Internett** ved å motta ekle eller sårende meldinger, **til tross for at det er forholdsvis uvanlig** (ett av tjue barn), den risikoen som er mest sannsynlig å resultere i at barnet blir opprørt eller lei seg.

Ett av tolv barn har møtt noen de først ble kjent med på Internett i virkeligheten. Slike møter resulterer sjelden i noe som er skadelig for barnet, ifølge barna selv.

Gutter, spesielt tenåringsgutter, er mer eksponert for seksuelle bilder på nettet enn jenter, mens tenåringsjentene har litt større sannsynlighet for å motta ekle eller sårende meldinger på nettet. **Jenter har generelt større sannsynlighet for å**

bli opprørt av de risikosituasjonene de opplever på Internett.

Når vi ser ulike typer risiko på Internett samlet (se detaljer under), **har 41% av alle europeiske 9-16-åringene opplevd en eller flere av disse risikosituasjonene.**

Risiko øker med alder. 14% av 9-10-åringene har opplevd en eller flere av risikosituasjonene det ble spurt om i undersøkelsen, noe som økte til 33% hos 11-12-åringene, 49% hos 13-14-åringene og 63% hos 15-16-åringene.

Pornografi

14% av 9-16-åringene har i løpet av de siste 12 månedene sett bilder på nettet som er 'åpenbart seksuelle, som for eksempel viser nakne mennesker eller mennesker som har sex'.

Av de som har sett seksuelle eller pornografiske bilder på nettet, synes 1 av 3 at dette var ubehagelig/de ble opprørt, og av disse ble halvparten (1 av 6 av de som er blitt eksponert for slike bilder, ca. 2% av det totale antallet barn) ganske eller veldig opprørt av det de så.

Ser vi på alle typer medier vil 23% av barna ha sett seksuelt eller pornografisk innhold de siste 12 månedene. Internett er nå en like vanlig kilde til slikt innhold som TV, film og video.

Sannsynligheten for at de har sett pornografi på nettet eller andre steder er fire ganger større for eldre tenåringer enn for de yngste barna. De bildene de har sett på Internett er mer eksplisitte. Men, **yngre barn blir mer opprørt eller lei seg av seksuelle bilder på nettet enn tenåringer.**

53% av de som har blitt opprørt etter å ha sett seksuelle bilder på nettet fortalte det til noen da dette skjedde. 33% fortalte det til en venn, 25% fortalte det til en av foreldrene. 25% stoppet å bruke Internett i en periode, og noen få endret filter- og kontakt-innstillingene sine.

Mobbing

Når det gjelder mobbing på Internett har 6% av alle barn mellom 9 og 16 år fått ekle eller sårende meldinger via nettet, mens 3% har sendt slike meldinger til andre. Over halvparten av alle som mottar slike sårende

meldinger ble ganske eller veldig opprørt av dette.

Siden 19% har blitt mobbet enten på eller utenfor Internett (6% på nettet), og 12% har mobbet noen andre i løpet av det siste året (hvorav 3% har gjort dette på Internett), ser det ut som at **en større andel av mobbingen skjer utenfor enn på Internett.**

De fleste barn som har mottatt ekle eller sårende meldinger via Internett ba om (sosial) støtte fra nærmiljøet, som hjelp fra venner eller familie. En av fire hadde ikke fortalt det til noen. Seks av ti brukte selv aktivt strategier tilgjengelig på Internett– de slettet de sårende meldingene eller de blokkerte den som hadde sendt dem. Blokkering av mobberen blir ansett som effektivt av barna selv.

‘Sexting’

15% av alle 11-16-åringer har mottatt seksuelle meldinger [i betydningen å snakke om å ha sex eller se bilder av nakne mennesker eller mennesker som har sex] fra jevnaldrende og 3% sier de har sendt eller publisert slike meldinger selv.

Av de som har mottatt slike meldinger har i underkant av 1 av 4 blitt opprørt/plaget av disse. Videre, av de som har blitt opprørt/plaget oppgir nesten halvparten at de har blitt ganske opprørt eller veldig opprørt. Totalt har 1 av 8 som har mottatt slike meldinger, eller ca. 2% av alle barn, blitt ganske eller veldig opprørt av seksuelle meldinger.

Av de som har blitt plaget av ”sexting” (seksuelle meldinger) har 38% slettet meldingene og/eller blokkert personen som sendte meldingene (40%). I de fleste tilfeller har barnet følt at dette har hjulpet. Man kan oppmuntre til større bruk av slike konstruktive håndteringsmekanismer hos barn.

Møte kontakter fra Internett i virkeligheten

Den **vanligste risikoaktiviteten** barn rapporterer er å kommunisere med mennesker de ikke tidligere kjenner utenfor nettet. **30% av europeiske barn i alderen 9-16 år som bruker**

Internett har kommunisert med noen på nettet som de ikke kjente tidligere fra andre steder.

Dette er en aktivitet som kan være risikofyllt, men også morsom.

Det er **langt mer sjelden** for barn å møte noen ansikt til ansikt som de kun kjenner fra Internett. **9% av barn har møtt en kontakt fra Internett ansikt til ansikt i løpet av det siste året. 1% av alle barn (eller en av ni som har gått til slike møter) har opplevd noe ubehagelig.**

Selv om 9-10-åringene er de som sjeldnest møter en de kjenner fra Internett ansikt til ansikt, er det de som oftest opplever noe ubehagelig (31% av de som hadde vært på et slikt møte)

Annen risiko

Den nest vanligste erfarte risikoen er det å se potensielt skadelig brukergenerert innhold

21% av alle 11-16-åringer har blitt eksponert for en eller flere typer av potensielt skadelig brukergenerert innhold, slik som hat (rasisme/legningsorientert, etc) (12%), pro-anoreksia (10%), selvskading (7%), narkotikamisbruk (7%) og selvmord (5%).

9% av alle 11-16-åringer har opplevd at deres personlige informasjon har blitt misbrukt, for eksempel ved misbruk av eget passord (7%) eller egne persondata (4%) eller at de har blitt lurt for penger på nettet (1%).

30% av 11-16-åringer sier de har opplevd at de har brukt Internett så mye at det har gått ut over andre ting ”ganske ofte” eller ”veldig ofte”. Dette kan for eksempel være å ignorere venner eller skolearbeid, eller å sove for lite.

Forskjeller mellom landene

Når vi sammenligner på tvers av land viser resultatene at **høyest risikofrekvens finnes i Estland, Litauen, Norge, Sverige og Tsjekkia, hvor ett av seks barn har opplevd risiko på nettet.** Lavest risikofrekvens finner vi i Portugal, Italia og Tyrkia.

Barn fra noen land har større sannsynlighet for å bli opprørt eller lei seg for noe på Internett (Danmark 28%, Estland 25%, Romania, Norge og Sverige (23%) og Romania (21%)), mens barn

i Italia (6%), Portugal (7%) og Tyskland (8%) har mindre sannsynlighet for å bli opprørt eller lei seg. Dess flere barn som bruker Internett i et land daglig, dess flere barn har opplevd en eller flere risikosituasjoner. Samtidig er det klart at **økt bruk gir økte fordeler** for barn og unge.

Den største variasjonen av aktiviteter på Internett ser vi hos barn i Estland, Litauen, Tsjekkia, Frankrike og Sverige, mens barn i Tyrkia og Irland har minst variasjon.

Bruken av Internett gir både risiko og muligheter, og skillet mellom hva som er en risiko og hva som er en mulighet er ofte vanskelig å definere.

Foreldrenes kunnskap

Foreldrene til de barna som har erfart en risikosituasjon på nettet vet ofte ikke om dette.

40% av foreldre med barn som har sett seksuelle bilder på nettet, sier at deres barn ikke har sett dette. 56% av foreldre med barn som har mottatt skremmende eller sårende meldinger på nettet sier at deres barn ikke har mottatt slike meldinger.

52% av foreldre med barn som har mottatt seksuelle meldinger sier at deres barn ikke har mottatt slike meldinger.

61% av foreldre med barn som har møtt en kontakt fra nettet ansikt til ansikt sier at deres barn aldri har møtt en slik person.

Selv om det er en minoritet av barn som erfarer hver av disse risikoene, er foreldrenes manglende kunnskap om mengden større.

Foreldrenes involvering

De fleste foreldre snakker med barna sine om hva de gjør på Internett (70%) og er i nærheten når barna bruker Internett (58%). Men – en av åtte foreldre (13%) ser ut til å ikke utøve noen form for kommunikasjon, regulering eller kontroll av nettbruk, slik barna deres opplever det.

Over halvparten av foreldrene tar positive grep, som å fortelle barna hvordan de skal oppføre seg mot andre på nettet (56%), og snakker om ting som kan tenkes å være plagsomt for barnet

(52%). En av tre har hjulpet barnet i en plagsom situasjon (36%).

Foreldre setter også grenser for hvilken personlig informasjon barna kan gi ut (85%), hva slags innhold de laster opp på nettet (63%), og hva slags innhold de laster ned (57%).

En av to foreldre sjekker hva barna har gjort etter at barna har vært på Internett. Dette er den minst vanlige foreldrestrategien, vanligst er positiv støtte, gi informasjon om trygg bruk og å sette regler for nettbruk.

Bruk av tekniske trygghetsverktøy er relativt uvanlig. En firedel av europeiske foreldre bruker slikt til å blokkere eller filtrere websider (28%) og/eller sjekke hvilke sider barnet har besøkt (24%).

Både barn og voksne synes at foreldrenes involvering er til hjelp. Spesielt gjelder dette blant 9-12-åringene.

De fleste foreldre (85%) er trygge på sin egen rolle og føler at de kan hjelpe barnet sitt om noe plager det på Internett. Foreldre er også trygge på egne barns evne til å håndtere ting på nettet som kan plage dem (79%) og 15% av foreldrene mener at de involverer seg annerledes fordi noe har skjedd tidligere med barnet når de brukte Internett.

To av tre barn (68%) mener at foreldrene deres vet mye eller ganske mye om barnas bruk av Internett. Men – 29% sier at de ignorerer foreldrene litt og 8% sier de ignorerer foreldrene mye.

Færre enn halvparten (44%) av barna synes at foreldrekontrollen begrenser hva de gjør på Internett. 11% sier det begrenser aktiviteten deres mye. Barn i noen land (for eksempel Tyrkia, Irland og Bulgaria) føler seg mer begrenset av foreldrene enn i andre land (for eksempel Ungarn og Nederland). 15% ønsker at foreldrene ville gjøre litt eller mye mer enn de gjør, 12% vil at foreldrene skal gjøre mindre.

Mange foreldre (73%) er trygge på at barnet deres ikke vil, eller sannsynligvis ikke vil oppleve noe som plager det på nettet det neste halve året.

Andre kilder til råd om trygg bruk

Rundt halvparten av alle barn mener at foreldrene deres har engasjert seg i nettbruken deres på de fleste måter det spørres om, og 73% av barna sier at lærerne deres har utøvet en eller flere former for aktiv involvering.

Aldersforskjellene er verdt å merke seg: lærernes engasjement knyttet til barns nettbruk er minst for de mellom 9-10 år.

Det er store nasjonale variasjoner i rollen lærerne spiller, fra at 97% av barna i Norge sier at læreren deres har engasjert seg i nettbruken deres, til at 65% av italienske barn sier det samme.

73% av alle barn sier at venner har hjulpet og støttet dem på minst en av de fem måtene det ble spurt om.

Jevnaldrende bidrar oftere på en praktisk måte, det vil si at de hjelper hverandre med å finne eller gjøre noe når noe er vanskelig

44% av barna sier at de har mottatt en form for veiledning om trygg bruk av vennene sine, og 35% sier at de selv har gitt råd om trygg bruk til andre.

Sammenlikner man de ulike kildene til trygg nettbruk kommer flest råd fra foreldre (63%), deretter lærere (58%) og til slutt jevnaldrende (44%).

For de eldre tenåringene og for barn fra hjem med lavere sosioøkonomisk status, er råd fra lærere vanligere enn fra foreldre.

Andre slektninger er like viktige som jevnaldrende (47%) når det gjelder å gi råd til barn om trygg nettbruk.

Barnas minst brukte kilder til informasjon om trygg bruk er tradisjonelle massemedier (20%), og Internett (bare 12% har fått råd om trygg nettbruk fra websider).

Foreldre får først og fremst sin informasjon om trygg nettbruk fra familie og venner (48%), deretter de tradisjonelle mediene (32%), barnas skole (27%), nettleverandører (22%) og websider (21%).

Bare 9% av foreldrene sier at de ikke vil ha mer informasjon om trygg nettbruk. Mange foreldre vil ha mye mer informasjon enn de klarer skaffe seg fra barnas skole og (i mindre grad) nettleverandører og tjenesteleverandører.

Policyimplikasjoner

Funnene i undersøkelsen har konsekvenser for flere aktører:

Opplysningsarbeid for foreldre bør prioritere å formidle hvilke ulike typer risiko barn kan komme ut for når de bruker Internett, og oppmuntre til økt dialog og større forståelse mellom barn og deres foreldre når det gjelder barnas aktiviteter på Internett.

Foreldre foretrekker først og fremst å få informasjon om trygg bruk av Internett fra barnas skole, noe som betyr at man trenger en større innsats gjennom denne sektoren. Både barn og foreldres bruk av bransjeverktøy (sikkerhetsinformasjon, varselknapper etc.) er relativt lav, så man trenger et økt fokus på tillit til og enklere løsninger for brukerne fra industriens side.

Etter hvert som bruken av Internett blir mer personalisert blir også foreldre og læreres roller vanskeligere. Dette gjør at **industrien må ta et større ansvar** for å sørge for at barn har de verktøy og den kompetanse de trenger for å forhindre og håndtere risiko slik at den ikke leder til skade. Dette gir også **barn et større ansvar for egen sikkerhet**, det vil si at man bør fokusere på informasjon til barn som bygger opp deres selvtilitt, motstandskraft og egenskaper de trenger **som digitale borgere**.

Industrien må fokusere mer på positivt innhold, i tillegg til informasjon og tjenester knyttet til trygg bruk. Tekniske hjelpemidler, som rapporteringsmekanismer ved mobbing og mulighet for å blokkere uønskede kontakter bør være lett å finne frem til og enkle å bruke.

Barn bør oppmuntres til selv å ta ansvar for sin digitale trygghet i så stor grad som mulig. Fokuset bør være på brukermakt, og man bør vektlegge ansvarlig adferd og digitalt borgerskap.

Siden mange barn sier at de ikke har opplevd noen form for risiko på nettet, og enda færre rapporterer at de har blitt opprørt eller lei seg av noe de har vært utsatt for, **bør fremtidig trygg**

bruk-politikk være fokusert og målrettet, med bruk av ressurser der de trengs. Spesielt trenger man et økt fokus på de yngste barna som bruker nettet.

Trening i digitale ferdigheter trenger kontinuerlig oppdatering og må inkludere sikkerhetsmekanismer og bruk av programvare, slik at man ikke risikerer barn som blir digitalt isolerte. Man bør også søke å øke bredden i aktiviteter barn gjør på nettet, siden mange ikke utnytter alle de positive og kreative mulighetene som finnes.

Siden færre enn halvparten av alle 9-16-åringer er tilfredse med det som finnes for dem på nettet, er det behov for at alle aktører sørger for **en større tilgang til aldersbestemt, positivt innhold for barn, spesielt i land med mindre språkgrupper.**

Hovedfunn fra Norge

Ingen europeiske barn er så negative til innhold på nettet som norske barn. Bare 24% av norske barn mellom ni og 16 år mener at det er mye bra innhold for dem på Internett.

Norske barn er de som har sett mest pornografi/sekstelt materiale i Europa. Mens gjennomsnittet barn som har sett pornografi på nettet i Europa er på 14% for har 34% av norske barn gjort dette, noe som er klart høyest av de 25 landene i undersøkelsen. Tilsvarende har 46% av norske barn sett pornografi på eller utenfor nettet, mot 23% i europeisk gjennomsnitt.

77% av de norske barna som har sett porno sier at dette ikke har plaget dem, mens 23% av de som har sett slike bilder (dvs. 9% av alle barn) følte seg opprørt eller ukomfortable etterpå. For de fleste gikk dette over i løpet av noen dager. **De fleste foreldre er klar over at barnet deres har sett slike bilder.**

Når det gjelder mobbing, oppgir 31% at de har blitt mobbet i løpet av det siste året, hvorav 8% oppgir at mobbingen har skjedd på nettet. Den vanligste typen nettmobbing er å få tilsendt stygge eller sårende meldinger, eller at meldinger om en selv ble publisert slik at andre kan se det. Foreldre er i stor grad klar over mobbingen, faktisk er det flere foreldre som mener deres barn

blir mobbet (13%), enn barn som faktisk blir det (8%).

97% av barna i Norge sier at læreren deres har engasjert seg i nettbruken deres, og 97% ser at foreldrene deres engasjerer seg aktivt i for å gi dem en trygg bruk. Begge resultater er høyest i Europa.

Norske barn oppgir også at de stort sett hører på hva foreldrene sier, bare 3% velger å ignorere foreldrenes ønsker i forhold til nettbruk. 10% av barna ønsker seg at foreldrene engasjerer seg mer.

Norske barn er på topp i Europa når det gjelder tilgang til Internett gjennom håndholdt teknologi (31%).

Norske foreldre er på topp i Europa når det gjelder daglig bruk av Internett.

Norske barn ligger over det europeiske gjennomsnittet i ferdigheter på nett (i gjennomsnitt har de fem ferdigheter, mens det europeiske gjennomsnittet er 4,2 ferdigheter). Ferdigheter kan for eksempel være å kunne endre personverninnstillinger, lage et bokmerke, blokkere uønsket innhold eller kritisk vurdere innhold.

23% av alle norske barn har hatt en ubehagelig/opprørende opplevelse på nettet i løpet av de siste 12 månedene. Dette er tredje høyest i Europa, etter danske (28%) og estiske barn (25%).

42% av norske barn har sett potensielt skadelig brukergenerert innhold på websider de siste 12 mnd, slik som pro-anoreksi-sider, hatsider og selvmordssider. **Dette er nest høyest i Europa,** og dobbelt så mange som det europeiske gjennomsnittet.

69% av alle norske barn mellom ni og 16 år har en profil på et sosialt nettsted, 17% ljuger på alderen sin.

Norske barn viser klart større tegn på overdreven nettbruk (41%) enn resten av Norden (36% av danske barn, 35% av svenske barn og 26% av finske barn)

15% av alle norske barn har møtt en nettkontakt ansikt til ansikt. 2/3 av disse barnas foreldre visste ikke om dette.

Om metoden

Denne rapporten kommer fra **EU Kids Onlines nettverk av forskere**, koordinert av London School of Economics (LSE), med forskningsteam og rådgivende aktører fra hvert av de 25 landene. Prosjektet har også et internasjonalt rådgivende panel.

Ansvarlig for undersøkelsen i Norge er Stipendiat Elisabeth Staksrud ved Institutt for Medier og Kommunikasjon, Universitetet i Oslo.

Denne rapporten inneholder data fra **alle 25 land**.

Følgende land er inkludert i EU kids Online-undersøkelsen: Belgia, Bulgaria, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Hellas, Irland, Italia, Kypros, Litauen, Nederland, Norge, Polen, Portugal, Romania, Slovenia, Spania, Storbritannia, Sverige, Tsjekkia, Tyrkia, Tyskland, Ungarn og Østerrike. Med mindre spesifikke land er nevnt, er alle funn vektete gjennomsnitt for alle land.

Det er knyttet spesielle utfordringer til å måle personlige og opprørende aspekter ved et barns tidligere erfaringer. Undersøkelsen ble utført i barnas hjem, som et ansikt-til-ansikt-intervju. Undersøkelsen inkluderte også en selvutfyllende del med spesielt sensitive spørsmål for å unngå at svarene skulle kunne høres av foreldre, andre familiemedlemmer eller den som utførte intervjuet.

For en detaljert oversikt over prosjektets metode, materiale, tekniske rapporter og forskningsetikk se www.eukidsonline.net

I løpet av 2011 vil flere rapporter komme fra prosjektet. Meld deg på vår mailingliste (www.eukidsonline.net) for å få mer informasjon.

Kontaktperson og ansvarlig for prosjektet i Norge er Stipendiat Elisabeth Staksrud, Institutt for Medier og Kommunikasjon, Universitetet i Oslo.